

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 7.7.2004
KOM(2004) 500 endelig

**KOMMISSIONENS MEDDELELSE
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

om Kommissionens beslutninger af 7. juli 2004 om Østrigs, Danmarks, Tysklands, Irlands, Sloveniens, Sveriges og Det Forenede Kongeriges nationale planer for tildeling af drivhusgasemissionskvoter i medfør af direktiv 2003/87/EF

1. INDLEDNING

Bekæmpelse af klimaændringerne er en central målsætning for Den Europæiske Union. EU har besluttet at bidrage hertil ved at indfri sine forpligtelser under Kyoto-protokollen - en multilateral aftale om løsning af dette globale problem gennem multilateralt samarbejde. EU har i snævert samarbejde med medlemsstaterne, industrien, civilsamfundet og forskningen udarbejdet et europæisk klimaændringsprogram (ECCP), som skal hjælpe EU med at finde frem til, hvordan Kyoto-forpligtelserne kan indfries på en omkostningseffektiv måde. Et vigtigt forslag fra ECCP gik ud på at skabe en EU-dækkende emissionshandelsordning, hvorved EU vil kunne reducere drivhusgasemissionerne omkostningseffektivt. I 2003 vedtog Rådet og Parlamentet direktiv 2003/87/EF, som fastsætter, at der skal indføres EU-dækkende emissionshandel fra januar 2005.

Den første fase af EU's emissionshandel omfatter CO₂-emissioner fra over 12 000 anlæg. Medlemsstaterne skal hver udarbejde en national tildelingsplan for tildeling af omsættelige kvoter og forelægge Kommissionen planen til vurdering. Direktivet opstiller kriterier, som skal danne grundlag for Kommissionens vurdering, og bemyndiger Kommissionen til at afvise en national tildelingsplan helt eller delvis. For at bistå medlemsstaterne med at forberede deres planer har Kommissionen opstillet retningslinjer¹ for anvendelsen af direktivets kriterier.

Nærværende meddelelse gør rede for Kommissionens vurdering af 8 planer og er vedlagt Kommissionens beslutninger til de pågældende medlemsstater. Et af formålene med, at Kommissionen ifølge direktivet har ansvaret for at vurdere de nationale tildelingsplaner, er at sikre, at direktivets kriterier er blevet anvendt korrekt ved fordelingen af omsættelige kvoter, inden handelen tager sin begyndelse. Med et indre EU-marked og en EU-dækkende emissionshandelsordning er det vigtigt at træffe forholdsregler mod, at konkurrencen forvrides som følge af fejlagtig anvendelse af direktivets eller traktatens bestemmelser. Dette er første gang, EU tager del i EU-dækkende emissionshandel, og den første handelsperiode, fra 2005 til 2007, er tænkt som en "lærefase". Udsteder medlemsstaterne imidlertid flere kvoter end nødvendigt til dækning af den forventede mængde emissioner fra de omfattede anlæg, vil direktivet kun resultere i få eller slet ingen miljøfordele. Hermed ville udviklingen af renere og ny teknologi blive hæmmet og etableringen af et dynamisk og likvidt marked blive undermineret.

2. ANTALLET AF FORELAGTE TILDELINGSPLANER

Den 25. juni 2004 havde 16 medlemsstater forelagt Kommissionen en national tildelingsplan. Af disse er 8 (se tabel 1 nedenfor) tilstrækkeligt udførlige til at Kommissionen kan afgøre, om de er forenelige med direktivet. Disse planer dækker tæt ved halvdelen af den skønnede samlede kvotemængde for den første handelsperiode.

¹ Meddelelse om retningslinjer for medlemsstaternes anvendelse af kriterierne i bilag III til direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, samt om betingelserne for påberåbelse af force majeure, KOM(2004) 830 endelig, 7.1.2004. Punkt 48 til 64.

Tabel 1

Medlemsstat	Samlet forudset mængde for perioden (i ton)
Østrig	98.242.719
Danmark	100.500.000
Tyskland	1.499.000.000
Irland	66.960.000
Nederlandene	285.900.000
Slovenien	26.329.969
Sverige	68.700.000
Det Forenede Kongerige	736.000.000
I alt	2.881.632.688

3. VURDERING AF DE NATIONALE TILDELINGSPLANER

De indkomne nationale tildelingsplaner er blevet gransket nøje. Ifølge direktivet skal Kommissionen vurdere samtlige planer efter kriterierne i direktivets bilag III. I forbindelse med granskningen indkredsede Kommissionen en række elementer, som blev vurderet nøje ud fra disse kriterier, nemlig:

- overensstemmelse med den enkelte medlemsstats forpligtelser efter Kyoto-protokollen (“bestræbelser hen imod Kyoto-målet”)
- efterfølgende tilpasninger (*ex-post adjustments*)
- regler om overdragelse
- udformning og forvaltning af reserver til nytilkomne (ny produktionskapacitet)
- andre spørgsmål vedrørende de enkelte planer (bl.a. overensstemmelse med anden fællesskabslovgivning).

Disse emner forklares nøjere i det følgende.

3.1. Overensstemmelse med bestræbelserne hen imod Kyoto-målet

Formålet med direktivet er at bidrage til, at medlemsstaternes forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne kan indfries på en omkostningseffektiv måde. Kriterium 1 og 2 i bilag III er derfor centrale for udarbejdelsen af en national tildelingsplan.

For perioden 2005-2007 skal hver medlemsstat ifølge kriterium 1 forelægge en plan med en samlet kvotemængde, der skal være "tilpasset bestræbelserne på at nå eller overgå hver enkelt medlemsstats mål som fastsat i beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen".

Kriterium 1 til 5 skal tages i betragtning ved fastsættelsen af den samlede kvotemængde. Den samlede kvotemængde skal ikke være større end den mængde, der kan forventes at være nødvendig med henblik på en nøje anvendelse af kriterierne i bilag III, og en medlemsstat bør ikke tildele flere kvoter end nødvendigt eller berettiget i forhold til det strengeste af kriterierne. Anvendelse af frivillige kriterier eller elementer må ikke føre til en forøgelse af den samlede kvotemængde.

Hvis en medlemsstat ved planlægningen af sine *Kyoto-bestræbelser* tager højde for anvendelse af Kyoto-mekanismer, hedder det i Retningslinjerne: "medlemsstaten skal begrunde eventuelle planer om at anvende Kyoto-mekanismerne. Kommissionen vil navnlig basere sin vurdering på, hvor langt medlemsstaten er nået med udviklingen af relevante love eller gennemførelsesbestemmelser på nationalt plan".

Ved vurderingen af en plans overensstemmelse med den pågældende medlemsstats *Kyoto-bestræbelser* har Kommissionen taget følgende i betragtning:

- medlemsstatens faktiske og forventede fremskridt
- hvor langt forberedelserne og gennemførelsen af foranstaltninger til statsfinansierede køb af Kyoto-enheder er nået og disses omfang
- hvor langt forberedelserne og gennemførelsen af foranstaltninger i ikke-kvotebelagte sektorer, inkl. transport, er nået, og omfanget heraf.

I fire af de vurderede planer indgik påtænkte statsfinansierede køb af Kyoto-enheder. Østrig, Danmark, Irland og Nederlandene har til hensigt at købe op til 172 mio. Kyoto-enheder².

Kommissionen har i overensstemmelse med Retningslinjerne vurderet, om den påtænkte anvendelse af Kyoto-mekanismerne er underbygget, idet den navnlig har baseret sin vurdering på, hvor langt de pågældende medlemsstater er nået med udviklingen af relevante love eller gennemførelsesbestemmelser på nationalt plan. Kommissionen har vurderet denne udvikling ud fra følgende aspekter:

- a) Angiver planen, hvor mange Kyoto-enheder medlemsstaten har til hensigt at købe for perioden 2008-2012?
- b) Angiver planen, hvilke Kyoto-enheder (JI, CDM og international emissionshandel) der vil blive anvendt og i hvilken udstrækning?
- c) Indeholder planen oplysninger om, hvor langt udviklingen af relevant lovgivning er nået?
- d) Har medlemsstaten udpeget en national myndighed og anmeldt den til FN?

² Østrig – 35 mio.; Danmark – 18,5 mio.; Irland – 18,5 mio.; Nederlandene – 100 mio.

- e) Fremgår det af planen, at der findes gennemførelsesbestemmelser (handlingsprogrammer, institutionelle beslutninger) på nationalt plan?
- f) Er der undertegnet kontrakter om kreditkøb eller iværksat udbud med henblik på kreditkøb?
- g) Har medlemsstaten oprettet eller ydet finansielle bidrag til fonde til kreditkøb?
- h) Fremgår det af planen, hvor mange penge der hidtil er disponeret over?

Resultaterne er angivet i tabel 2 nedenfor.

Tabel 2

	1	2	3	4	5	6	7	8
	Samlet mængde (mio. t)	Opdeling angivet	Lov i kraft	National myndighed udpeget	Handlings program	Kontrakter	Bidrag til JI/CDM-fonde	Disponeret budget (& tilgrundliggende pris pr. ton)
Østrig	35	Nej	Ja	Ja	Ja	Ja	Nej	288 mio. € (€ 8,20)
Danmark	18,5	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja	126 mio. € (6,70 €)
Irland	18,5	Nej	Nej	Nej	Nej	Nej	Nej	Nej
Nederlandene	100	Nej	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja	736 mio. € (7,30 €)

Kommissionen vurderer, at den påtænkte anvendelse af Kyoto-mekanismerne ikke er underbygget, hvis den pågældende medlemsstat ikke har undertegnet kontrakter eller iværksat udbud for køb af CO₂-kreditter, ikke har udpeget en national myndighed, ikke har udarbejdet noget handlingsprogram og ikke har disponeret over (tilstrækkelige) budgetmidler.

Underbygger en medlemsstat ikke sin påtænkte anvendelse af mekanismerne, er det i strid med kriterium 1, hvad angår den påtænkte samlede kvotemængde, der indgår i medlemsstatens Kyoto-bestræbelser, og som er tildelt som følge af den påtænkte anvendelse af mekanismerne. For at bestemme denne del skal der tages hensyn til den andel af de samlede emissioner, som handelsordningen dækker, i forhold til den andel, der stammer fra kilder, som ikke er omfattet af direktivet.

Kommissionen finder, at Østrig, Danmark og Nederlandene har underbygget deres påtænkte anvendelse af mekanismerne.

Irland angiver, at det har til hensigt at købe 18,5 mio. Kyoto-enheder, men har ikke angivet, hvilke mekanismer der vil blive anvendt og i hvilken udstrækning; Irland har ikke vedtaget de nødvendige love, har ikke udpeget en national myndighed, har ikke udarbejdet et handlingsprogram, har ikke undertegnet kontrakter eller iværksat udbud for køb af CO₂-kreditter og har ikke ydet bidrag til fonde til sådanne køb, og har endnu ikke disponeret over budgetmidler. De irske myndigheder meddelte den 6. juli Kommissionen, at de ville udarbejde et handlingsprogram senest den 30. november 2004, udpege en national myndighed og anmelde den til FN's klimasekretariat senest den 30. november 2004 og disponere over finansielle midler i budgettet for 2005. I betragtning af de ovennævnte ændringer og reduktionen i den samlede kvotemængde vurderer Kommissionen, at den irske plan opfylder kriterium 1.

I medfør af Rådets beslutning 2002/358/EF er Danmark juridisk forpligtet til at reducere sine emissioner med 21% i 2008-2012 i forhold til sine 1990-emissioner. I den danske plan hedder det, at dette, med den nuværende viden, svarer til gennemsnitlige årlige emissioner på 54,9 mio. t CO₂e i 2008-2012. Danmark har imidlertid fremsat antagelser, hvortil der henvises i en fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen til beslutning 2002/358/EF, og på grundlag af hvilke der er beregnet et alternativt mål svarende til et årligt gennemsnit på 59,7 mio. t CO₂e³. Hvis Danmarks antagelse med hensyn til målet ikke realiseres, har Danmark påtaget sig at gennemføre de yderligere påkrævede reduktioner gennem indenlandske tiltag eller anvendelse af de fleksible mekanismer.

Hvis en medlemsstat har baseret sin nationale tildelingsplan på en fremskrivning af udviklingen i emissionerne for kvotebelagte aktiviteter i perioden 2005-2007, har Kommissionen nøje vurderet disse fremskrivninger, herunder de vigtigste tilgrundliggende forudsætninger.

Kommissionen har foretaget en sammenligning mellem produktions- og emissionsvækstraterne for den kvotebelagte sektor på den ene side og de generelle økonomiske vækstrater - som angivet i planen eller tilgængelige fra pålidelige uafhængige kilder - på den anden side. I tilfælde hvor en vækstrate for den kvotebelagte sektor overstiger den generelle økonomiske vækstrate, har Kommissionen undersøgt begrundelsen for antagelsen af en hurtigere vækst i den kvotebelagte sektor i forhold til økonomien generelt, under hensyntagen til den strukturelle omlægning fra den sekundære til den tertiære sektor, der foregår i mange medlemsstater.

Kommissionen har gjort sit bedste for at sammenligne dataene for de forskellige medlemsstater på et ensartet grundlag på trods af de forskelle i dataenes kvalitet, der gør sig gældende mellem de forskellige planer.

I tilfælde hvor fremskrivningerne viser en stigning i produktion og emissioner fra kvotebelagte aktiviteter, har Kommissionen vurderet, hvor mange kvoter der tænkes tildelt bestående anlæg i forhold til de seneste faktiske emissioner, hvor mange kvoter der tænkes tildelt kendte nyttilkomne i overensstemmelse med punkt 54 i Retningslinjerne, og hvor mange kvoter der tænkes tildelt en reserve for nyttilkomne.

Har denne vurdering vist, at den pågældende medlemsstat har til hensigt at tildele flere kvoter til bestående anlæg end svarende til emissionerne i basisperioden, har Kommissionen

³ Se tabel 0.1 i den danske tildelingsplan.

vurderet, hvor vidt den fremskrevne vækst i produktion og emissioner i bestående anlæg er realistisk og begrundet på baggrund af den faktiske og forudsatte gennemsnitlige udnyttelse af kapaciteten på aktivitetsniveau til realisering af den forventede vækst.

Kommissionen finder, at alle de vurderede planer – herunder også Nederlandenes plan med de ændringer, Kommissionen fik tilsendt den 23. juni – er baseret på fyldestgørende begrundede fremskrivninger.

Kommissionen har vurderet, hvorvidt planerne – i strid med traktatens bestemmelser - begunstiger visse virksomheder eller aktiviteter ubehørigt. På grundlag af medlemsstaternes oplysninger vurderer Kommissionen, at foranstaltningerne giver visse virksomheder en selektiv fordel, som kan forvride konkurrencen og påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne. Foranstaltningerne synes endvidere at kunne tilskrives medlemsstaterne og medføre anvendelse af statsmidler, for så vidt som mere end 95% af kvoterne uddeles gratis. Selv om Kommissionen derfor ikke kan udelukke, at visse planer omfatter statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, synes støtte, som måtte blive ydet i henhold til planerne (dog ikke planer, der er afvist, fordi de strider mod kriterium 1), at være i overensstemmelse med og nødvendig for at opfylde direktivets generelle miljømålsætning, som udtrykt i kriterium 1 og 2. Modtagerne vil stadig have et incitament til at forbedre deres miljøeffektivitet. Eventuel ulige behandling har de pågældende medlemsstater begrundet ud fra objektive og gennemsigtige kriterier.

3.2. Efterfølgende tilpasninger (*ex-post adjustments*)

Ifølge direktivets bilag III, kriterium 10, og artikel 11 skal medlemsstaterne i forvejen (inden handelsperioden begynder) træffe afgørelse om den samlede kvotemængde og om tildelingen heraf til driftslederen af hvert enkelt anlæg. Denne afgørelse kan ikke ændres, og der kan ikke - på grundlag af en regeringsafgørelse eller en forud fastsat regel - finde omfordeling sted af kvoter ved at øge eller mindske den kvotemængde, der er fastsat for hver enkelt driftsleder. Direktivet tillader udtrykkeligt efterfølgende tilpasninger i tilfælde af *force majeure* efter proceduren i artikel 29. Herudover gælder følgende:

- disse afgørelser tillader dog, at der når som helst, inden der træffes en tildelingsafgørelse efter artikel 11, stk. 1, foretages ændringer i de påtænkte kvoter beroende på dataenes kvalitet
- direktivet udelukker ikke, at en medlemsstat, hvis et anlæg lukkes i den pågældende periode, afgør, at der ikke længere er nogen driftsleder, som den pågældende kvote skal tildeles, og
- hvis nytilkomne tildeles kvoter fra en reserve, afgøres den nøjagtige kvotemængde til hver nytilkomne, efter at der er truffet afgørelse om kvotetildeling efter artikel 11, stk. 1.

Efter kriterium 10 skal den kvotemængde, som skal tildeles bestående anlæg, anføres i planen inden handelsperiodens start. Kommissionen har vurderet efterfølgende tilpasninger uden hensyntagen til, om en påtænkt tilpasning eller dennes størrelse kan tilskrives indsatsen fra den driftsleder, hvis kvotetildeling foreslås ændret i den pågældende periode.

På grundlag af kriterium 5 i bilag III gælder det samme princip for nytilkomne. Hvis en medlemsstat i løbet af en handelsperiode har afgjort, hvor stor en kvotemængde der skal tildeles en nytilkomne fra en reserve for nytilkomne, kan den ikke siden ændre denne afgørelse. Ellers vil nogle virksomheder kunne blive diskrimineret eller ubehørigt begunstiget, i og med at der anvendes et princip, som ikke accepteres for bestående anlæg.

Efterfølgende tilpasninger ville skabe usikkerhed for driftslederne og være til skade for investeringsafgørelser og for handelsmarkedet. I stedet for efterfølgende tilpasninger med deraf følgende tunge administrative procedurer må der findes mere effektive løsninger direkte på markedspladsen. Også efterfølgende nedadgående justeringer, som kan hævdes at have gunstige miljøvirkninger, underminerer den sikkerhed, virksomhederne behøver for at foretage emissionsreducerende investeringer.

Kommissionen finder, at de påtænkte efterfølgende tilpasninger i Tysklands og Østrigs planer er i strid med kriterium 5 og/eller 10.

Kommissionen finder, at den tyske plan strider mod kriterium 10, eftersom Tyskland har til hensigt (eventuelt) at tilpasse kvotetildelingen til de enkelte anlæg i løbet af perioden 2005-2007, såfremt (i) bestående anlæg, der er sat i drift den 1. januar 2003, har lavere kapacitetsudnyttelse; (ii) bestående anlæg har årlige emissioner, der er mindre end 40 % af emissionerne i referenceperioden; (iii) bestående anlæg modtager yderligere kvoter som følge af overdragelse af kvoter, som var tiltænkt et lukket anlæg; (iv) bestående anlæg eller nyttilkomne, der modtager en kvotebonus som følge af kraftvarmeanvendelse (CHP), producerer mindre el gennem CHP end i referenceperioden; Tysklands intention om muligvis at tilpasse kvotetildelingen til nyttilkomne strider mod kriterium 5, hvor det hedder, at der ikke må finde diskrimination sted, jf. traktaten. Sådanne efterfølgende tilpasninger ville nemlig diskriminere nyttilkomne i forhold til driftslederne for andre anlæg, hvis tildelinger ifølge direktivet ikke må justeres efterfølgende.

Kommissionen finder, at den østrigske plan strider mod kriterium 10, eftersom Østrigs regler om overførsel af retten til at få tildelt en vis kvotemængde fra bestående anlæg, der lukkes, betyder, at kvotetildelingen til et bestående anlæg tilpasses i perioden 2005-2007.

3.3. Regler om overdragelse

I betragtning af at forventningerne er forskellige til, hvor lang tid det vil tage at skabe et stort og likvidt marked, giver direktivet medlemsstaterne et vist råderum til at afgøre, hvordan nyttilkomne kan gives adgang til handelsordningen. Endvidere kan medlemsstaterne frit bestemme, hvordan lukkede anlæg skal behandles.

Hvis en medlemsstat ved lukning af et anlæg ikke tilbageholder det pågældende anlægs kvoter for den resterende del af handelsperioden, finder der en kvoteoverdragelse sted fra et lukket anlæg til et nyt anlæg, som kontrolleres af den samme driftsleder.

Har en medlemsstat valgt ikke at udstede yderligere kvoter til et lukket anlæg for den resterende del af handelsperioden og har den oprettet en reserve for nyttilkomne, skal det undersøges, på hvilke vilkår denne del af ordningen vil fungere, så det sikres, at anlæg, der kan udnytte overdragelsesreglen, ikke begunstiges ubehørigt i forhold til anlæg, som ikke har denne mulighed. Overdragelsesreglens anvendelse kan begrænses således, at en driftsleder kun kan drage fordel heraf, hvis både det lukkede og det nye anlæg er beliggende på medlemsstatens territorium.

Kommissionen bemærker endvidere, at tilbageholdelse af kvoter efter anlægslukninger må ventes at skabe incitamentet til investeringer i renere og mere effektive anlæg. Miljøeffekten af overdragelsesreglen er imidlertid neutral, medmindre medlemsstaterne annullerer kvoter, der ikke længere udstedes som følge af anlægslukninger. Overskydende kvoter vil

formodentlig blive returneret af andre anlæg, i den samme medlemsstat eller andetsteds, til dækning af emissioner.

3.4. Reserver for nytilkomne

Som forklaret ovenfor, giver direktivet medlemsstaterne et vist råderum til at bestemme, om de vil henlægge en del af den samlede kvotemængde i en reserve for nytilkomne, så nytilkomne, der sætter nye anlæg i drift i handelsperiodens løb, kan få gratis adgang til kvoter, jf. punkt 48-64 i Retningslinjerne.

Kommissionen har i overensstemmelse med Retningslinjerne taget følgende aspekter i betragtning i sin vurdering af reserver for nytilkomne:

- begrundelse for dens størrelse
- beskrivelse af den metode, der måtte blive anvendt ved ydelse af kvoter til nytilkomne
- forekomst af forskellige reserver bestemt til særlige aktiviteter, teknologier eller formål
- anvendelsen af eventuelle resterende kvoter i reserven ved periodens udgang
- bestemmelser om, hvad der skal ske, hvis reserven opbruges i periodens løb.

Ifølge de 8 planer, der er blevet vurderet, skal der oprettes reserver for nytilkomne svarende til i alt 80,8 mio. kvoter.⁴

Kommissionen finder, at alle de vurderede planer omfatter en reserve af en størrelse, der er fyldestgørende begrundet. Den har navnlig vurderet, hvor stor en vækst der ventes i bestående anlæg (bortset fra kapacitetsudvidelser, der behandles som nytilkomne) i forhold til nye anlæg, under hensyntagen til eventuel kvotetildeling til kendte nytilkomne i overensstemmelse med punkt 54 i Retningslinjerne.

Kommissionen finder, at alle de vurderede planer indeholder visse oplysninger om, hvordan nytilkomne skal have adgang til kvoter fra reserven. Planerne indeholder imidlertid ikke tilstrækkelige konkrete detaljer. Da Kommissionen således ikke sidder inde med de nødvendige oplysninger, kan den ikke udelukke, at de mere detaljerede regler, som vil blive opstillet, vil kunne stride mod andre kriterier eller mod traktatens bestemmelser. Efter Kommissionens mening er kriterium 6 ikke opfyldt, hvis der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om, hvordan nytilkomne kan deltage i handelsordningen. Dette gælder Det Forenede Kongerige.

Kommissionen mærker sig, at Østrig, Irland, Sverige og Det Forenede Kongerige har valgt at fastsætte visse regler for øremærkning af reserven for nytilkomne, hvorved bestemte teknologier prioriteres (Sverige) eller reserven opdeles i underafdelinger (Østrig, Irland og Det Forenede Kongerige). Kommissionen har undersøgt, om disse regler er for vidtgående,

⁴ Østrig – 1,0 mio.; Danmark – 3,0 mio.; Tyskland – 9,0 mio.; Irland – 1,0 mio.; Nederlandene – 7,5 mio.; Slovenien – 0,2 mio.; Sverige – 2,4 mio.; Det Forenede Kongerige – 56,8 mio.

for så vidt som de kan stride mod den ved traktaten sikrede etableringsret, men finder, at ingen af planerne indeholder for vidtgående regler om øremærkning af reserven.

Hvad angår anvendelsen af kvoter, der måtte være tilbage i reserven ved periodens udgang, fremgår det, at Danmark og Tyskland har til hensigt at annullere eventuelle resterende kvoter ved periodens udgang. Østrig, Irland, Slovenien og Det Forenede Kongerige⁵ agter at sælge resterende kvoter. Sverige og Nederlandene har endnu ikke afgjort, om resterende kvoter vil blive annulleret eller solgt, men har forpligtet sig til ikke at overdrage dem til bestående anlæg. Gratis overdragelse af resterende kvoter til bestående anlæg strider mod kriterium 10 – jf. 'efterfølgende tilpasninger'. Annullering eller salg af resterende kvoter kan tillades, idet dog kun 5% af den samlede kvotemængde for perioden 2005-2007 må sælges, jf. artikel 10. Kommissionen minder om, at salg af resterende kvoter, som forklaret i Retningslinjerne, først bør finde sted ved handelsperiodens udgang, når der er sikkerhed for, at der ikke vil komme yderligere nyttilkomne til, som vil kunne gøre krav på kvoter fra reserven for nyttilkomne.

Af Kommissionens vurdering af, hvad der sker, hvis reserven opbruges i periodens løb, fremgår det, at Østrig, Danmark, Irland, Nederlandene, Slovenien, Sverige og Det Forenede Kongerige agter at lade yderligere nyttilkomne købe kvoter på markedet.

3.5. Overensstemmelse med anden lovgivning

Ifølge direktivets bilag III, kriterium 4, skal de nationale tildelingsplaner være i overensstemmelse med andre fællesskabsforskrifter og politiske instrumenter.

Efter direktiv 2001/77/EF om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet⁶ skal medlemsstaterne fastsætte nationale vejledende mål for andelen af vedvarende energi i 2010 og træffe foranstaltninger til at opfylde disse mål. Dette vil resultere i et fald i de kvotebelagte emissioner uanset virkningerne af kvotehandelsordningen. Det nævnte direktiv er derfor et fællesskabsinstrument, der bør tages i betragtning ved udarbejdelsen af nationale tildelingsplaner. Der bør tages hensyn hertil i den forstand, at antallet af kvoter til elproduktion bør være mindre, end det ellers ville være tilfældet.

Kommissionen har i sin vurdering af de pågældende planer konkluderet, at de alle er i overensstemmelse med direktiv 2001/77/EF.

3.6. Spørgsmål vedrørende enkelte anlæg

Det Forenede Kongeriges plan indeholder en liste over kvotebelagte anlæg, men denne omfatter ikke anlæg på Gibraltar. Den liste, der kræves ifølge kriterium 10, er derfor ufuldstændig.

Tabel 3 nedenfor sammenfatter Kommissionens vurdering og angiver, hvor kriterierne er blevet overtrådt.

⁵ Det Forenede Kongerige har, i overensstemmelse med direktivets artikel 10, forpligtet sig til ikke at sælge mere end 5 % af den samlede kvotemængde, som det udsteder for perioden 2005-2007.

⁶ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33.

Tabel 3

	Østrig	Danmark	Tyskland	Nederlandene	Irland	Slovenien	Sverige	Det Forenede Kongerige
1) Kyoto								
2) Udviklingen i emissionerne								
3) Potentiale								
4) Anden lovgivning								
5) Ikke-diskriminering			AFVIST					
6) Nytilkomne								AFVIST
7) Tidlig indsats								
8) Ren teknologi								
9) Høring af offentligheden								
10) Liste over anlæg med angivelse af kvotemængden til hvert anlæg	AFVIST		AFVIST					AFVIST
11) Konkurrence udefra								
Artikel 10								

DA